

ARG. 4. MINNEAPOLIS, MINN., DEN 1 MARS 1918. NO. 5.

★ Skydda Dig Själv -- Bliv Medlem av I. W. W. ★

IN I LEDET

Arbetsgivare, stora och små, ha aldrig hyst någon som helst kärlek till arbetarorganisationer. De hava oavbrutet varit på krigsfot emot dessa.

Inom de konservativa organisationerna ha de lyckats att på ledareplatser placera män, som för en Judaspenning varit villiga att gå arbetsgivarnas ärenden, och organisationen har på detta sätt oskadliggjorts.

Med den revolutionära grenen av arbetarrörelsen har dessa metoder aldrig lyckats, men som denna varit, för arbetarköparens intressen den mest farliga, så har andra åtgärder vidtagits och medlem som valts har alltid varit de mest råa och brutala.

Så är förhållandet inom den Amerikanska arbetarrörelsen i dag. För närvarande är det få arbetare som ej erkänner och vet att inom A. F. of L. de s. k. ledarna åsidosätter arbetarnas intressen för personlig vinning, och att till dessa herrar tidsningsberöm och "C. C." middagar av större intresse än välbefinnandet av de arbetare de säga sig representera.

En organisation inom vars leder dessa saker kan fortgå i trots av medlemskapets protester; en sådan organisation är dömd till undergång.

En del arbetare insågo detta, och samlades till en konferens år 1905, resultatet av detta var vad vi nu känner under namn av Industrial Workers of the World. Denna organisation var byggd på revolutionär grund. Vi finna i dess principförklaring bl. a. "I stället för den gamla lösen "en god dags arbete för en god dags avlöning," säga vi arbetets produkter åt dem som arbete."

Nu började kapitalisterna att tjuta. — En organisation som ifrågasatte deras rätt till profit. Denna rörelse kunde naturligtvis ej obehindrad få utveckla sig, den måste dödas, sade man. De uppfinna nu alla möjliga metoder för att krossa I. W. W.. Lagligheten av deras göranden ifrågasattes aldrig för en sekund, lynchning, fängelser och misshandel hörde till dagordningen, men trots detta växte organisationen oavbrutet.

Så fortgick detta upp till år 1917. Nu var det oro i luften, varje arbetare kunde se att överklassen började att bereda mark för ett dräpshot emot denna organisation.

Varje tidning över hela landet började att spy ut sina lögnar, I. W. W. utmålades som en liga av banditer, varje liten eldsvåda, olyckshändelse, eller om ett par kor dogo, detta och tusen andra saker lades dem till last. De stodo i sold till käjsaren sade män, — tidningarna prisade lynchning — av dess medlemmar, etc.

För månader pumpades allt detta systematiskt in i den icke reflekterande arbetarens hjärna, de började att tro dessa prostituerade journaliststyngels fantasifoster.

Man kan förstå varför en kvinna säljer sin kropp, vi kanske an-

ser det lågt, men huru mycket lägre stå ej de som sälja sin hjärna, och dessa skola säga arbetarna vad som är rätt och orätt? Det är synd om en mänsklighet vars tankegång skall formas av andligt prostituerade.

Dessa lögnar fyllde dock sitt ändamål, alla voro nu övertygade om att I. W. W. var skyldig till alla dessa brott som lagts dem till last. Marken var nu bearbetad.

Den 28 sept. utsändes order att arresteras 166 av de mest aktiva medlemmarna av organisationen.

Alla anklagelserna voro nu färdiga och framlades i ett digert dokument.

Vid första påseendet synes det som om brotten bestod i regeringsfiendlig propaganda, sammanvärgning emot kriget etc., men när man tager bort fraserna består anklagelserna i att man gått ut på sträjk för bättre levnadsförhållanden, — att man vågat påstå att det nuvarande systemet ej är tidsenligt, att det kunde omskapas till ett bättre, men endast av arbetarna medelst organisation och på bekostnad av den heliga profiten.

Profiten var det som skulle räddas, och för att göra detta måste en del tänkande arbetare undanröjas. Anklagelserna voro där och de anklagade förklarades (av tidningarna) skyldiga utan rättgång.

Dessa 166 män har nu tillbringat fem månader i fängelset och ännu är intet dato bestämt när deras mål skall gå inför rätta.

Om deras skuld är självklar som pressen vill göra gällande, varför fördröjes deras rättgång? Om varje man enligt konstitutionen ej skall åläggas större borgen än vad han förmår att uppbringa, varför sattes den då så högt som 10,000 dollars? Varje förståndig människa vet att detta är långt utom varje arbetares räckvidd.

I enstaka fall har de lyckats att uppbringa denna summa, men det har alltid funnits otaliga ursäkter varför borgen ej godkändes.

Är detta ett opartiskt förfaringsätt emot dessa arbetare?

Arbetare, kamrat! Tänk på detta. Ett hundra sextiosex av dina klasskamrater, för fem månader inburade i ett kallt och osunt fängelse, uteslagna från sol och ljus, där 20 procent av dem fått sin syn försvagad; deras fysiska styrka nedsatt på grund av dålig föda, och utan tillfälle till exercis, nekade en snar rättgång, eller möjligheter att erhålla borgen.

Om du anser detta förfaringsätt emot dessa dina kamrater vara rätt, låt ej dessa rader störa ditt lugn; gå din egen väg som hittills, dessa män behöver ej dig eller din hjälp, du kommer en dag att krypande söka deras stöd.

Skulle du i andra hand anse att dessa män äro oskyldiga till anklagelsen, eller att de äro i sin fulla rätt då de säga: "arbetets produkter åt dem som arbete." Om du tror detta då kan du också hjälpa till att befria dem från

Vad är slaveri?

Av Carl Ahlteen, Cool County Jail, Chicago.

Många som se på titeln av denna artikel komma givetvis att säga: Slaveri är bestämdt av en människas sätt att leva, — eller helt enkelt: slaveri är slaveri och därmed punkt.

Få antar jag vilja utan vidare förklaring hålla med mig då jag påstår att slaveri är mord, och som ett logiskt faktum; en slavägare är en mördare.

Hur så, hur kan man jämnställa slaveri med mord?

Låt oss se!

Mord förrättas exempelvis av en person, är resultatet av att den mördade, — ej levande, — ville ställa sig under den mördandes vilja — slaveri. Mördaren tog då direkt hans liv, och på detta sätt hindrade honom att bryta mot hans vilja. Kort och gott: Gör absolut som jag säger eller dö, detta är mördarens påbud!

Låt oss nu iakttaga slavägarens påbud! Är ej det av samma art?

Om någon tvivlar på likheten, studera då historien och uttröna, eller jämnställ din egen ställning och se.

Många tänka att när man talar om slaveri så åsyftar man det tillstånd endast då personer såldes och köptes för bruk av någon särskild person, men jag vill i denna artikel visa, att även om personen säljer sig själv, så ändrar det ej ställningen, ty han är fortfarande slav. Innan jag gör det, bör jag kanske dock först visa att slaveri är indentiskt med eller direkt mord.

Mördarens påbud var: gör som jag fordrar eller dö, och med död menar man en förändring av materian **människan**. Slavägaren säger: gör som jag befäller och behåll materien, vars produkt kommer att tillfalla mig — om icke — dö!

Slavägaren själv kanske uraktlåter att förändra materian från en flyttbar massa till en stel sådan, det lämnar han åt sitt uppfunnna system — Privatkapitalismen att utföra, detta i så fall "individen" — lägg märke till det — ej bryter mot hans systems regler — svälter till döds!

Skulle han däremot bryta mot slavägarnas lagar, så kommer samma öde att drabba honom som i nyss demonstrerat fall, antingen direkt eller indirekt, beroende på skadan åsamkad slavägaren själv eller hans system.

fängelset. Ditt ekonomiska stöd sökes, men först av allt vädja dessa 166 arbetare till dig att sammanluta dig med dina kämpande klassbröder; sök att övertyga andra arbetare om nyttan av organisation. Om du gör detta kan vi helt säkert snart se den dag då godtycket, vad mask det än må taga, ej längre kan låta arbetare, vars enda brott är solidaritet till sin klass, förmäktas inom kapitalismens fängelsehålor.

Vivis.

Den indirekta döden är fängelselivet, ty under sådant liv är man till ingen nytta för samhället i sin helhet och ingen njutning för sig själv. "Individen" i fängelset är levande begravnen, och låt oss säga "individen" i slaveri är likaså, med den skillnaden att slavens produkter tjäna till att göra hans tillvaro ännu odrägligare, men väl till njutning för slavägarna.

Innan jag dock visar hur litet det skiljer individen i slaveri och individen i fängelse, är det lämpligast att visa att slaveri existerar rätt nu, och att varje lönearbetare är slav.

Det fanns en tid då slaven såldes och köptes. Hans uppgift var då som nu, att producera värden, och hans ersättning var husrum, mat och kläder. Han behövde då ej vare sig fråga efter om han gjorde nog för maten, eller fråga sig var han skulle få tag på nästa måltid mat, ej heller hur hans barn skulle få det.

Nu har slaven en ändrad levnadsställning. Han arbetar nu för framskapandet av värden och erhåller i stället för husrum, mat och kläder, — representanter av värden för vilka han byter sig till nyssnämnda artiklar.

Han får själv ta på sitt ansvar att se till att det räcker, och detta värde upphör att komma honom till del samma minut slavägaren finner att hans ekonomiska intresse gagnas bäst antingen genom att för tillfället avstånga honom från produktionen, eller för alltid ersätta honom med maskiner.

I alla händelser är han slav, omgjord av slavägarens lagar och regler.

Under det gamla slavsystemet var det i slavägarens intresse att föda och kläda slaven, så, att han utan annan omkostnad kom nästa dag till arbetet, samt ersatte sig själv när han blev äldre.

Under nuvarande förhållande råder samma förhållande, men med den skillnaden, att nu fästes mindre vikt vid hans hälsa och arbetsförmåga, över huvud taget, på grund av utvecklad maskinteknik, vars resultat är mindre behov av mänsklig arbetskraft och fysisk styrka.

Ett fåtal slavar vårdas dock mera med omsorg, liksom ett antal värdefulla rasdjur.

Med få ord, det är den slavägare — arbetsgivare, som du arbetar för, som bestämmer din måltids storlek och kvalitet, värdet av dina kläder, sundheten av din bostad, din familjs storhet och njutning — detta om du följer den bryter du, kommer straffet i form av mer än vanlig svält, sämre än vanliga kläder och husrum.

Denna hans lag ligger i det kuvert som innesluter din veckoavlöning.

Den som är löneslav, men har uppvaknat till medvetande om att

(Forts. å sid. 3.)

Parlamentsleda

Av Psuodo Incognito.

Man skulle ju gärna vilja antaga, att statens lagstiftande och administrativa huvudorgan, **parlamentet**, med tiden skulle bli allt mera skickat att fylla sin uppgift; att det under dess fortsatta bestånd och utveckling skulle ändras dithän, att det inom sig samlade allt flera dugande krafter.

Insikten om landets verkliga behov skulle ökas, förståelsen för de sociala problemen utvecklas och förmågan att leda landet skulle bli större.

Demokratien drömmer om en dylik utveckling av parlamentet. Socialdemokratien förutsätter, att ju flera folkslag det representeras i parlamentet, desto skickligare skall detta statsorgan bli att tillgodose alla samhällets behov.

Enligt denna hypotetiska teori gäller det blott att få en parlamentsrepresentation som i görigaste mån och största utsträckning kan anses som ett fullödigt uttryck för alla sociala grupper.

Därmed skulle ensidigheten och oöfvetvisan i parlamentets lagstiftning och administrativa åtgärder försvinna; parlamentet skulle bli ett verkligt organ för utförandet av folkets vilja.

Ju flera sociala grupper som representerades och ju starkare representationen var, desto mera kapabelt skulle parlamentet bli att till alla åtnädd utöva sin verksamhet.

Med denna teori har man lockat folket, och gör så ännu, att i parlamentet se räddaren från och förbättraren av alla sociala missförhållanden.

Ingen teori kan dock vara mera grundfalsk än denna! Visserligen kan det se ut som om exempelvis arbetareklassen skulle ha fördel av att låta sig representeras i parlamentet, därigenom skulle ej blott borgarnas utan även dess intressen få sin fulla rättvisa.

Med alla möjliga medel har därför socialdemokratien sökt att få folket till parlamentsstroende; inget medel har lämnats obegagnat för att driva arbetareklassen fram till valurnorna.

Steg för steg ha arbetarna gått framåt på parlamentarismens väg, plats efter plats ha de "erövrat" åt sina representanter. Men... har därmed parlamentet blivit mera dugligt att lösa samhällets tusende varierande frågor av skiftande valör? Säkertligen inte —!

Även om vi bortse från två saker: 1) att intet parlament i världen, det må äga vad sammanfattning det vill, kan likformigt och allsidigt omfatta kunskap om samhällets alla varierande problem och följaktligen ej lösa dem.

2) att alla parlament, de må ha en aristokratisk, borgerlig eller demokratisk karaktär, äro endast utövare av statens och ej av folkets vilja —

Även om vi bortse härifrån, skall ändå parlamentet städes, med vilken representation det än har, stå maktlös och bli oförmö-

get att lösa de sociala frågorna. Visserligen äro alla sociala frågor av politisk art — politik här fattad i vidaste betydelse — men ingen social fråga är för sin slutliga och riktiga lösning hänvisad till den statliga parlamentspolitiken.

Alla samhällseliga frågor, de må beröra vilken som helst del av det mänskliga livet, äro av **ekonomisk** art och detta hänvisar dem alla till ett annat forum än det statliga parlamentet.

Borgarklassen har insett detta. För denna sociala klass, den i samhället egendomsbesittande, har parlamentet varit, och är så ännu delvis, en sorts skiljedomstol mellan av denna klass tillhörande olika intressegrupper. Parlamentet har för borgarklassen varit en samlingsplats för slitande av inbördes tvister. Nu vilja andra sociala grupper göra parlamentet till forum för sina intressen och tvistefrågor.

Borgarklassen har därför först mot och sedan med egen vilja öppnat dörren till parlamentet, släppt in "samhällets obehöriga" och själv gått ut.

Parlamentet är ej längre en nödvändighet för borgarklassens maktutövning och för dess kontroll över samhället. Utanför parlamentet har borgarklassen skapat organisationer och institutioner, som bättre än parlamentet tillförsäkra borgarklassen samhällsmakten.

"Parlamentsleda" har gripit borgarklassens olika ekonomiska och intelligenta grupper, de ha lämnat parlamentet åt demokratin, men dirigerat likafullt parlamentet utifrån sina olika ekonomiska institutioner.

"Parlamentets demokratisering" går mot sin fullbordan med stora steg, men går det också mot den fulländning socialdemokratien utlovat? Blir parlamentet alltmera dugligt att lösa samhällsproblemet?

För visso inte! "Parlamentets demokratisering" betyder ej annat än dess förläckning och nivellering som i samhället betydande institution, dess betydelse som social faktor blir allt mindre och dess förmåga att praktiskt bestämma samhällsutvecklingen är i dag mindre än någonsin.

Även med risk att missförstås vill jag likväl påpeka, att sakkunskapen, den verkliga intelligensen och förmågan, blir allt sällsyntare i parlamentsrepresentationerna.

I stället för att parlamentet, i egenskap av — som det heter — att vara ett uttryck för samhällets olika intressen, inom sin ram skulle sluta samhällets mest dugande krafter på olika områden, visar det tendens att alltmera bli en tummelplats för medelmåttor, vars hela betydelse ligger i dess förmåga att med allvar och pondus tillverka stora löften och demagogiska fraser.

(Forts. å sid. 2.)

Undvik vidare förslavning af dig och din klass. Bliv medlem af I. W. W.

Kvindens interesse

Hvad er nu egentlig kvindens interesse? Er det bare at købe stads og powdre sin næse og pynke sig forheldest, of de mest vigtige ting er at skaffe sig en ægtemand? Ja, da har hun vel alt hvad der behøves for da kan hun leve bare paa kjærlighed. Jeg for min skyld kan sige at jeg følger mig meget daarligt over kvindens tilstand, de er saa lavt nede i oplysningen at der ser ud som de ikke skulde være nogen større interesse eller haab for dem at komme sig noget højere end at grave i lorten og tulte helsen ud av sig for den velstaaende klasse. Men i ægteskabets æraferer hun at der skal mere til end hun tænkte sig. Efter ægteskabet bliver det naturligtvis to gange værre. Men saa haender det jo at hendes mand eller opvoksne søn kommer hjem med en avis eller anden forskellig slags literaturer som han har faat paa et eller andet vis. Der læser han om streike og andre ting som foregaar ude iblant folk paa andre steder. Saa taler han til sin familie om hvad han læser og hører. Jo han taler om streike, han har faat streikegriller i hode. Saa kan hun naturligvis finde ud hvad slags tidning dette er, den syndige og stygge læsning som presten og andre folk forbyder eller at have i sine hus og at dette skal bringe ulykke og skam over hendes gode familienavn. Men sig selv sætter hun sig til med den kapitalistiske nyhedstidning eller skrønerne til presten som forgifter hendes egne tanker med bare dumheder og løgner. Men det forstaar hun aldrig. For han kan gjerne give sig til ro med det gode støjde arbeide han har endskjönt det er lidet betalt. Hans streike adfærd bare udsulter huset og mister sit gode arbeide, mener hun. Men det gode arbeide kan aldrig være godt, for det udsulter huset ligesaa godt, jager dig ud av huset. Ja nu er vi midt i krigens elendighed, og alting er blevet dyrere og mindre for pengene. Hvorfor har hun denne mening, hun har aldrig været ute og lært eller hørt noget til den rigtige maade hvorpaa livet er styret, en saadan kvinde gjør bare skade for andre, som skal forsøge at gjøre noget bedre for alle hendes arbeidslike, hvorfor skulde hun ikke hjælpe sine radikale venner istedetfor at være, en modstræver? Paa en saadan plads trænges hendes hjælp. Det er nu blevet almindeligt at kvinden maa ud og arbeide lige saa haart som mændene men værre og længere arbeidstid. Naar at din boss betaler dig saa lidet at du knapt kan faa dine mest trængende levnetsmidler. Da skulde du kunne forstaa at de har ret til noget større og bedre, end det uendelige slaveriet med at overstoppe din bosses og overklassen store pengepung som aldrig bliver fuld. En arbeidsmands pengepung er altid tom. De wan aldrig faa lægge noget tilside eller faa nogen fornøjelse af livet. De har bare at slite og stræve, sent og tidligt, og har aldrig tid til at tænke sig selv. I det hele der er en gjensstand for al sygdom og elendighed. De fortæller dig at det er Guds vilje og Guds prøve og at det er hans straffemaate. Du har saaledes den ene strid efter den andre, som skal gjøre ende paa arbeidsklassens tilværelse. Den værdifulde overklasse mener at udsuge arbeidsklassen, og giver dem bare opmuntringer istedetfor og løgner, og derved skaffer de sig større fortjeneste. Det er nu en skam at arbeidskvinderne er saa insmurte med det kapitalistiske interesser og spekulationer, og har bare ens arbeidspenge pung. Hun eller hendes forsørger gaar rundt og sniker frem for den kapitalistiske arbeidsgiver og sælger sin arbeidskraft for en sultebetaling. Disse ærede stortyver, som er samfundets ære, hos dig arbeidsmand og

Hændelser i ett land var "demokratien" är vild

Inspirerade av dagens betydelse (Lincolns födelsedag) togo de rättänkande frihetsälskande, patriotiska delen av Staunton, Illinois innevanare sig för att demonstrera sin tanke om demokrati. Den sista uppfinningen, hur att använda kokande tjära och fjäder, hade återigen en fri föreställning i detta demokratiska land. De olyckliga offren denna gången voro: John L. Metzner en välkänd Chicago-advokat, som kom dit för att försvara ett offer för koltrusten, — eller andra direkt intresserade partier, — samt kamrat Fevrene Oberdon. De båda nyssnämnda hade just ankommit till sitt hotell, när dörren till deras rum var inslagen och båda voro dragna ut på gatan. En gång i "mobbens" våld, blevo de tvingade till utsidan av staden. Inga som helst försök från polisens sida att fritaga dem gjordes, — antagligen deltog polisen i den "demokratiska" fästligheten. Väl utkomna från stadens center, börja dessa "patriotiska hjältar," att slå sina offer med klubbor o. dy., tills de förloerade medvetandet. Alla försök, att om möjligen göra världen säker ställd för demokrati genom att tilldela dessa 2 olyckliga offer ett eller flera slag vardera gjordes. Efter denna omänskliga procedur uppehölls för en tid, en del av "hjältarna" blevo antagligen rädda, så försök gjordes — och slutligen lyckades — att åter väcka offren till medvetande. När så medvetande återvunnits av offrena i fråga, kokande tjära var öst över dem, och de blevo beströdda med fjädrar. Till en del tillfredsställda, skreko de om mänsklighetens avskum ut sitt hot mot offrena, att lämna staden och att aldrig mera återvända. Uppbringade till kokpunkten av patriotism emedan en av medlemmarna påminde dem om dagens betydelse, denna patriotiska skaringingo i 400 olika arbetarhem, droga männen ut på gatan, slog och misshandlade dem tills de i flesta fall förlorade medvetandet. Det var slutet på en fullkomlig dag i ett demokratiskt land. Satanius.

Eberg Log Co., Camp No. 2

10 mil från Arlington, Wash. Daglön \$3.50 om dagen, 8 timmar. Sovplatsen ganska normal; andra bekvämligheter ganska dåliga. Intet badhus. Åro omkring 60% organiserade. Ingen delegat, en livlig sådan har goda möjligheter. Finnes 2 a 3 "stoolpigeons" på platsen. En, Jack Tialt, har rest runt detta demokratiska land omkring 30 år, är nu den lycklige ägaren av en skjorta, men har inga byxor; försökte att giva basen en upplysning om att den ifrågavarande arbetsplatsen mycket väl kan undvara I. W. W.s. Stackars f—n! Varför lärde han inte motsatsen på samma gång som basen — i somras? A. B.

ETT LITET MISSTAG!

En polis (stannar en maskerad man i ett residentsdistrikt): vad fan gör du här?

Inbrottstjuven (lite skräm): Kan du inte se, jag är här för att stjåla.

Polisen (underdånigt): Ursäkta mig, jag trodde du var en av dem jävla I. W. W.s.

kvinder och barn och holder dig hos sig i tanker og gjerning. De har et godt system til at forblinde slaverne. Dette system har altid været forngjode med. Derfor er det deres pligt og fornøjelse at forlange bedre den eneste paa at gjøre dette er at organisere til en stor union. B. N.

För djupvattenseglare

Hör du kock, hör ni alla som seglar på världshaven, jag vill tala lite med eder om bröd och smörfrågan, fastän jag från gammalt vet det är svårt att beröra ämnen med eder som angår er själva. Genom sina egna organisationer, har sjöfolket till en del lyckats förbättra sina arbetsförhållanden, men de äro ännu långt ifrån idealistiska. Du sjöhund, — ett uttryck som användes av din mästare — och som du tyckes själv tycka om — du som trotsat stormens vilda tjuv; du som trotsat de vilda vågor som varje minut hotar att sönderbryta din farkost till spillo. Du som kapitalisten genom hunger och förtryck tvingade att lämna ditt fosterland, för att sedan av andra kapitalister drivas från land till land, förutan hem, förutan fader och moder, förutan syster eller broder, förutan någon vän som räcker dig en hjälpande hand när du landstiger i ett främmande land. Du som fraktar de oändliga massor av förnödenheter av olika slag från land till land, så att några få parasiter kan få leva i större lyx och överflöd. När du bliver född med gamla ruttna matvaror av alla slag, när du bliver tilldelad socker, mjölk o. dy., för veckan, det inte är tillräckligt för halva den stipulerade tiden, du tager det ödmjukt och tålmodigt emot, endast därför att sådant har existerat före din tid, samt existerar på de flesta båtår nu för tiden. Du tror det är oundvikligt. När du bliver från-lurad halva din månadslön därför att du somnade på vaken, när du tillåter en viktig styrman att trampa dig på tårna, så tager du det tålmodigt emot likt "färskalarna" och tänker att du skall få din lön efter döden. Är det inte snart slut med ditt tålmod? Vet du inte att det är just genom detta ditt tålmod och undergivenhet som håller dig i förtryck och som tillåter dina ut-sugare att valtra sig i överflöd? Vet du inte att det är detta ditt ödmjuka tålmod, som kapitalisterna anser skulle vara ditt, heligaste emblem? Varför? Jo, därför det lämnar mera profit för dem och mindre smör och bröd för dig, tillika med längre arbetstid och svårare förhållanden i general. Är du rädd för att begära din rätt? Är du rädd för att gå till fängelse om så skulle påfordras, när det är till din egen fördel? Varför? Om du kan offra eller riskera ditt liv, din hälsa, på mammons altare, till en annans — vad som borde vara din fiendes — fördel varför inte då riskera det?

I. W. W. principförklaring

Arbetarklassen och arbetsgivareklassen har ingenting gemensamt. Det kan icke bli fred så länge miljoner av det arbetande folket lever i nöd och umbäranden, och de få som utgöra överklassen, har allt det goda i livet. Mellan dessa två klasser måste en strid pågå tills hela världens arbetare organiserat sig såsom en klass, tagit jorden med produktionsmedlen i besittning och avskaffat lönesystemet. Vi finner att centraliseringen av ledningen över industrien på färre och färre händer, gör det omöjligt för yrkesföreningarna att mäta sig med arbetsgivareklassens alltid växande makt. Yrkesföreningarna åstadkomma ett tillstånd, som gör att en grupp arbetare bli ställda emot en annan grupp arbetare inom samma industri, därigenom nedgöra de varandra under lönestrider. Därjämte hjälpa yrkesföreningarna arbetsgivareklassen att vilseleda arbetarna till den tron, att arbetarklassen har gemensamma intressen med arbets-givarne. Dessa deras förhållanden kunna förändras, och arbetareklassens intressen uppehållas endast genom en organisation formad så, att alla deras medlemmar inom en industri, eller alla industrier, om nödvändigt, kunna nedlägga arbetet när en sträjk eller lockout pågår i någon del därav, därigenom göra de en oförrätt till en oförrätt till alla. I stället för det konservativa valspråket: "En god betalning för ett gott dagsverke," måste vi på vår fana skriva det revolutionära: ned med lönesystemet. Det är arbetarklassens historiska mission att avskaffa kapitalismen. Produktionens armar måste organiseras, icke endast för de dagliga striderna mot kapitalismen, utan även för att övertaga produktionen när detsamma är avskaffat. Genom att organisera oss industriellt uppbygga vi det nya samhället inom ramen av det gamla.

samma för din egen direkta fördel? Du är den modigaste man man kan tänka sig när det gäller att samla rikedomar åt andra, men när det är frågan om dig själv, då är du feg. Kan du inte se, att om du fortsätter i ditt gamla slaveri, du sjunker djupare och djupare för varje dag. Alla de lagar och regler som du måste följa, äro stiftade av den besittande klassen, till deras fördel och till din nackdel, om inte så vore förhållandet, de skulle snart sluta att existera. En sak som alla vi klassmedvetna sjömän vill är: förena eder med oss i en stark industriell organisation. Då skall vi stifta våra egna lagar till vårt eget bästa och fördel. När vi alla äro organiserade i en stark Internationell organisation som I. W. W. en organisation som innesluter alla marintransportarbetare. Såväl som alla som arbetar på land; då och icke förr, skall vi kunna bortarbeta detta ruttna samhällssystem, som tillåter miljoner av män, kvinnor och barn arbeta och leva under de mest olidliga förhållanden och de några få, som tillhör den profittagande klassen, leva i lyx och överflöd. Om du har förlorat din tro på falska politikers, om du har förlorat din tro på fackföreningarna och på dina medmänniskor: förlora inte tron på dig själv. Du själv, skall tillsammans med dina kamrater i lika ställning frälsa er från denna ställning. Kamrat: Jag vet du längtar efter ett hem, efter en hustru och barn, du längtar efter att bli fri från dessa bojar som nu trycka dig och hålla dig fången, jag vet det, därför att jag är en av din klass, en i samma förhållanden som du, en som vandrar ensam och fredlös. Därför uppmanar jag dig: organisera med mig, med oss, och vi skall få allt vad denna värld kan bjuda: Ett hem, en hustru och barn, goda varma kläder, god och sund föda, goda bostäder, idealistiska arbetsförhållanden m. m., allt som gör livet värt att leva. Glöm inte att min strid är din strid och att en oförrätt emot en, är en oförrätt emot alla. Drag dig ej längre tillbaka, vi behöver dig och du behöver oss för att bli fria från den hälskande tyrannen. Vårt mål är frihet åt alla arbetare. Bliv medlem av Marine Transport Workers Industrial Union, num. 700 på västkusten, eller num. 200 på Atlantiska kusten. Organisera eder sjömän! Organisera eder i I. W. W. Fredlös.

GIV AKT!

Köp - - Läs - - Sprid

vår nya broschyr—I. W. W. Dess Mål, Medel och Taktik, av P. J. Welinder. Teckningarna av John Lindberg. Förord av Ragnar Johanson. Åt MINNET AV VÅR HÄNGIVNE KAMRAT GUST. JOHNSON SOM LJÖT DÖDEN I EVERETT, WASH., DEN 5TE NOVEMBER 1916, ÅR DENNA BROSCHYR AGNAD. Denna upplaga distribueras uteslutande av Scandinavian Defence League i Seattle. Hela behållningen tillfaller nämnda organisation, och kommer uteslutande att användas till häktade klasskamraters försvar. Partipris: 10 — 50 exemplar 7c. 51 — 100 exemplar 6½c. Över 100 exemplar 6c. (Portofritt) Minutpris — — — 10c. Adressera orders till P. J. Welinder, 515 E. Thomas St., Seattle, Wash. KÖP — — — LÄS — — — SPRID.

"Det Röda Hjärtat"

har utkommit.

Denna agitationsskrift är utgiven av Nykterhetsorden Verdandi i Amerika, och bör läsas av varje svensk-amerikansk arbetare. Skriften, som är 22-sidig, är rikt illustrerad och innehåller en hel del god läsning. Priset är 10 cents pr ex. Aterförsäljare erhålla 30% rabatt. Rekvideras från Betty Carlson, 616 Cummings Ave., Waukegan, Ill....

Brevlåda

Fortsättning på art. Bolsheviki och flera andra goda art. måste överstå på grund av utrymme. Allarm skall här efter införa arbetsnyheter varje nummer. Måste bli överstående denna gång på grund av att vi erhöill dem för sent. Förlora inte tillfället att få nästa nummer av Allarm.

GNISTOR.

Det säges från absolut trovärdigt håll att i det "mörka Ryssland" arbetas endast 6 timmar om dagen och arbetarna erhålla i lön — jämfört med värdet av Amerikanska pengar — endast \$10.00 om dagen. Är det ej en beklaglig situation de ryska arbetarna äro i? Ha ni reda på, att stålkingen Schwab håller på att bereda sig för den kommande revolutionen. Han är ej så dum den gubben.

Från expeditionen

För alla prenumeranter att beakta.

En liten förklaring synes vara nödvändig, angående utlupen prenumerationsstid. Efter varje adress är tiden utsatt till och med den dag för vilken betalning mottagits. Om det till exempel står 3-1-18 efter ditt namn, så bevisar detta, att din prenumerationsavgift utlöper i och med detta nummer av "ALLARM." De tre olika numren motsvarar respektive månad — datum — år. Denna förklaring borde vara klar nog för alla, och vi göra en kamratlig uppmaning till alla prenumeranter att se till att "ALLARM" hålles uppbetald. Räkningar har blivit avsända till alla Brancher och Kommissionärer. Om den samma överensstämmer med eder egen, var god och betala, om den är fel tillskriv oss genast så vi kan rätta detsamma. Det är nödvändigt att genast sätta sig i förbindelse med "Allarms" Expedition, för dem som ännu icke har redovisat för jan. månad, ty om icke svar erhålles på feb. månads meddelande måste tidningen stoppas till dessa platser, och rapport om detsamma insättas i nästa nummer av "Allarm." Kamrater: — Arbetare: — Låt oss lära känna och förstå värdet av att hava en tidning som för VÅR talan, låtom oss därför anse det som Allas Vår Plikt att göra vårt allra bästa för att göra vårt organ så stort och värdefullt som möjligt. Med kamratlig hälsning, Exp.

OBS.!

I sista numret av Allarm 'vi fråga för gamla Allarm, från tiden 1 jan. 1917 till och med 1 maj. Tills nu, inga svar har inkommit. Hoppas, att om någon har dem i sin ägo, att han insänder dem forstast möjligt, eftersom de äro alldeles oundvikliga för den stundande rättgängen. Vi hoppas på ett kvickt svar. Sänd dem till Box 179 Minneapolis, Minn.

Wm. D. Haywood fri på borgen

För en tid tillbaka ha kamraterna i fängelset uttryckt sin önskan i att få Haywood ut på borgen. Mått och steg voro forstast möjligt tagna för att få borgen ned-satt och att få borgesmän. Efter en dum opposition var gjord av allmänne åklagaren, domare Landis, nedsatte borgen till \$15,000. Flera intresserade, voro villiga att bli borgesmän, bland annat William Bross Lloyd, en av ägarerna till Chicago Tribune. Han gjorde följande uttalande: — Till den det vederbör: Jag har blivit underrättad från trovärdig källa att en av dessa I. W. W. var hållen 3 månader, förutan någon anklagelse emot honom; hållen utstängd från yttervärlden, förnekad till och med rätten att hava en advokat. Jag har också blivit underrättad, att om någon bleve borgesman, han bleve vaktad och misstänkt av guvernementet, samt på andra sätt orättvist behandlad. Jag har alltså lärt att deras egen-döma vara klar nog för alla, och vi göra en kamratlig uppmaning till alla prenumeranter att se till att "ALLARM" hålles uppbetald. Räkningar har blivit avsända till alla Brancher och Kommissionärer. Om den samma överensstämmer med eder egen, var god och betala, om den är fel tillskriv oss genast så vi kan rätta detsamma. Det är nödvändigt att genast sätta sig i förbindelse med "Allarms" Expedition, för dem som ännu icke har redovisat för jan. månad, ty om icke svar erhålles på feb. månads meddelande måste tidningen stoppas till dessa platser, och rapport om detsamma insättas i nästa nummer av "Allarm." Kamrater: — Arbetare: — Låt oss lära känna och förstå värdet av att hava en tidning som för VÅR talan, låtom oss därför anse det som Allas Vår Plikt att göra vårt allra bästa för att göra vårt organ så stort och värdefullt som möjligt. Med kamratlig hälsning, Exp.

Skilnad: I. W. W. tror på: att en skada till en är en skada till alla. A. F. of L.: En skada till en, är ett skämt för de andra.

Skynda på slavar! Endast 7,925 nya miljonärer för år 1917, på er bekostnad.